

РЕШЕНИЕ

№ 6570

гр. София, 10.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 25.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **2433** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от [фирма], чрез юрк П. срещу отказ за възстановяване на платени суми за закупуване на винетки, обективизиран в писмо №53-00-169/19.02.2021г. на Директора на Национално Т. управление при Агенция „Пътна инфраструктура“.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрк Д., който поддържа жалбата и моли да бъде уважена, като претендира разноските по делото.

Ответникът не изпраща представител.

С жалбата се иска отмяна, при следните съображения: Сочи, че на 15.01.2021г. , използвайки услугите на мобилния оператор [фирма], жалбоподателят е закупил електронни винетки за 47 броя МПС, възлизащи на 7 178.00 лева, отдадени на лизинг на клиенти на дружеството, които са изброени. При попълване на заявлението, предоставено от мобилния оператор е допусната техническа грешка, изразяваща се в неточно посочване на категорията ППС, към която се отнасят, като вместо правилната опция „е-винетка – лек автомобил“, категория 3 е избрана опция „е-винетка Каравана/ремарке/категория 3“.

Намира, че е очевидно че посочените автомобили не попадат в тази категория. Грешката е установена преди настъпване на периода на валидност на винетките. Направена е повторна заявка за винетки , за да не бъдат ощетени клиентите и да се спази срока за закупуване на винетки – 22.01.2021г. По този начин, за едни и същи автомобили е заплатена два пъти такса за годишни винетки за същия период от време.

На 26.01.2021г. с писмо № 15841 до Национално Т. управление при А. са приложени доказателства за направените два броя заявки за едни и същи автомобил, респ. за направените два броя плащания.

В тази връзка е изготвено оспореното писмо, с което органът уведомява молителя, както следва:

Приема за безспорно установено, че на 15.01.2021г. е направено закупуване на електронни винетки 74 броя от страна на дружеството, при следните деклариращи относно категорията на автомобилите - ремарке на лек автомобил - /брутно комбинирано тегло на превозното средство и ремарке повече от 3.5 тона вместо категория „Превозно средство по-малко от 3.5 тона./ Посочено, че всеки ползвател на платената пътна мрежа следва да съблюдава заложените изисквания в нормативната уредба при определяне на категорията на платената пътна такса, отразявайки коректно информацията за ППС, съдържаща в свидетелството за регистрация. Указано е още, че всеки собственик/ ползвател носи отговорността по отношение на заявената и декларирана от него информация при закупуване на съответната пътна такса, вкл. при посочване на категорията. Органът се позовава на чл. 5, ал.3 от Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различни категории пътни превозни средства на база време и база изминато разстояние, която гласи: Отговорността за неправилно деклариращи данни относно регистрационния номер на ППС, категорията му или периода на валидност на винетната такса, е съответно на собственика или ползвателя, като в случай на неправилно деклариращи данни се счита, че за ППС не е заплатена дължимата винетна такса.

Извън това е цитиран текста на чл. 10а, ал.3 от Закона за пътищата, съгласно който винетната такса важи само за ППС, за което е издадена. Сочат, че на основание утвърдената Процедура за недължимо внесени такси по чл. 10, ал.1, т.1 от Закона за пътищата, възстановяването на такси по чл. 10 от ЗП, каквато е винетната такса, се извършва в случай на допуснато два пъти и повече плащане на винетна такса за едно и също ППС, с вписани еднакви регистрационни номера, категория, Държава на регистрация, с един и същи период на валидност.

От горното органът вади извод, че искането на жалбоподателя не попада в хипотезите на чл. 10, ал.1, т.1 от Закона за пътищата, тъй като заплатените два пъти такси са за автомобили с деклариращи различни категории. С оглед горното е направен отказ за възстановяване на недължимо платените такси.

Настоящият състав на АССГ, на база данните по делото, становищата на страните и като съобрази действащото законодателство, приема следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна в производството, по чието заявление е постановен атакуваният отказ, който засяга правната ѝ сфера и в срок.

Разгледана по същество, съдът приема същата за основателна, при съобразяване на следното.

По делото няма спор по фактите, като се установява безспорно, че [фирма], към дата 15.01.2021г. е заплатил винетни такси за 74 броя автомобили, негова собственост, които са от категория – лек автомобил. Посочено е погрешно, че се касае за категория „каравана/ ремарке, категория 3“. Сумата, която е внесена е в размер на 7 178 лева / по 97 лева за автомобил/. При установяване на грешката в заявлението е направено второ плащане за същите автомобили, като вече е декларирана вярната

категория. Не се спори, че сумата е заплатена двукратно, както и че е налице разлика при деклариране на данните относно категорията на автомобилите, което именно е провокирало дублиране на плащанията.

Съдът намира, че при тези обстоятелства, органът неправилно и стеснително е тълкувал и приложил действащата нормативна уредба.

Настоящият състав на съда приема, че цитираните разпоредби касаят единствено последиците от неправилно декларирани данни на превозното средство, а именно, че винетната такса се счита за заплатена за пътното превозно средство, декларирано от заплащания винетната такса, но не и за пътното превозно средство, за което заплатилият такса е искал да заплати. За това пътното превозно средство обективно не е заплатена винетна такса. Съдът приема, че именно това е обемът на отговорността на собственика/ползвателя, заплатил погрешно два пъти. Пътното превозно средство, за което е искал да заплати, но поради грешка в някой от изброените показатели не е посочил, следва да се счита, че е без платена винетна такса, за което същият ще търпи последващи санкции за неизпълнение на задълженията си за заплащане на таксата.

Разпоредба със съдържание, аналогично на чл. 5, ал. 3 от Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние, е въведена и приета и с последните изменения и допълнения на ЗП - чл. 10 а, ал. 3 а ЗП (нова – ДВ, бр. 23 от 2021 г., в сила от 19.03.2021 г.), след издаване на акта. Чл. 10 а, ал. 3 а ЗП предвижда, че отговорността при неправилно декларирани данни относно регистрационния номер на пътното превозно средство, категорията му или периода на валидност на винетната такса е на собственика или на ползвателя му. При неправилно декларирани данни се счита, че за пътното превозно средство не е заплатена винетна такса.

Но в следващата алинея 3 б (нова – ДВ, бр. 23 от 2021 г., в сила от 19.03.2021 г.) на чл. 10 а ЗП, също приета с последните изменения и допълнения на ЗП, законодателят регламентира изрично основание за корекция при следните предпоставки: когато при издаване на електронна винетка е допусната техническа грешка при деклариране на регистрационния номер на пътното превозно средство, включително на държавата, в която е регистрирано, или на неговата категория, може да бъде извършена корекция от съответните длъжностни лица, ако след заявление за промяна на грешно декларирани данни от собственика или ползвателя, безспорно се установи, че в Република България не съществува регистрирано пътното превозно средство с идентичен на първоначално декларираните във винетката регистрационен номер, държава на регистрация или категория. В същата алинея се предвижда, че промяната в данните на електронната винетка има действие от момента на извършване на корекцията и има срок на валидност до изтичането на срока на валидност на първоначално издадената.

Видно от мотивите към ЗИД ЗП (вх. № 154-04-65 от 26.02.2021 г.), тази нормативна промяна е продиктувана от засиления обществен интерес от трайно разрешение на случаите, в които въпреки че пътната такса е реално платена, услугата "преминаване по платената пътна мрежа" не може да бъде ползвана поради допусната техническа грешка в декларираните данни. В мотивите се посочва още, че са регистрирани много случаи на допуснати технически грешки при издаване на електронни винетки, в резултат на които се генерират несъществуващи регистрационни номера и понастоящем има значителен брой постъпили заявления за корекция, както и за

възстановяване на платени такси.

Логиката на последните изменения на ЗП е, че предвидената от законодателя отговорност за неправилно декларирани данни при издаване на електронна винетка не изключва възможността за тяхната корекция.

Възстановяването на внесени такси по чл. 10 ЗП се осъществява по реда на Закона за държавните такси. Съгласно чл. 46 ЗДТ, недължимо платени такси се връщат по искане на заинтересованата страна. От доказателствата по делото се установява, че жалбоподателят е заплатил два пъти годишни винетни такси за изброените автомобили. Установява се още, че при плащането на първите винетни такси са били въведени несъответни данни относно категорията на автомобилите, което съгласно правилото на чл. 5, ал. 3 от Наредбата води до недействителност на винетката по отношение на тях, за които заплатилият винетната такса е искал да бъдат заплатени. Винетната такса се заплаща за ползване на пътната мрежа на Република България от пътни превозни средства, като в случая пътните превозни средства, за които е платена първата винетка не съществуват (с оглед на липсата на същите автомобили с идентични данни, но от друга категория) Следователно няма как да бъде ползвана и пътната мрежа, като плащането се явява без основание, което обосновава приложимостта на чл. 46 ЗДТ. Разпоредбата на чл. 5, ал. 3 от Наредбата не бива да се тълкува стеснително и не може да дерогира правило, установено в закон. Същите са съображенията на съда и по отношение на становището на органа, произтичащо от наличието на Процедура за недължимо платени такси по чл. 10, ал.1, т.1 от Закона за пътищата. Невключването на хипотеза от типа на процесната в Процедурата представлява пропуск на органа и на Процедурата, тъй като не обхваща всички възможни житейски ситуации, което следва да се приравни на липсващо формално нормативно основание. Липсата му обаче е в противоречие с разпоредбата на чл. 46 от Закона за държавните такси, и по никакъв начин не представлява основание за отказ за възстановяване на недължимо платени такси.

Налице е неоснователно обогатяване по смисъла на чл. 55, ал.1 от Закона за задълженията и договорите, поради което съдът приема, че органът следва да възстанови недължимо внесената сума за винетни такси в размер на 7 178.лева от страна на [фирма].

Жалбата следва да уважена, като оспореното писмо следва да бъде отменено и преписката върната на органа за процедиране, съобразно с указанията на настоящото решение.

При този изход на спора, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените и претендирани разноски в размер на 50 лева, представляващи заплатена държавна такса.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. второ и чл. 173, ал.2 и чл. 143 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] отказ за възстановяване на платени суми за закупуване на винетки, обективизиран в писмо №53-00-169/19.02.2021г. на Директора на Национално Т. управление при Агенция „Пътна инфраструктура“.

ВРЪЩА преписката на органа за ново произнасяне по заявление №53-00-75/28.01.2021г., подадено от [фирма] до Национално Т. управление при Агенция „Пътна инфраструктура“.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на [фирма] сумата от 50 / петдесет/ лева, представляваща заплатена държавна такса по делото.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 140дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: